

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1980

ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
590

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- Περὶ ἀναθεώρησης τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἰωαννίνων εἰς τὸν χώρον τῶν Ἑργατικῶν Κατοικιῶν. 1
- Περὶ καθορισμοῦ ὁρῶν καὶ περιορισμῶν δομῆσεως εἰς τοὺς οἰκισμοὺς τῆς Κοινότητος Σαγιάδας (Θεσπρωτίας) καὶ εἰς τὰς πέριξ αὐτῶν περιοχὰς τὰς κατεμένας ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῆς αὐτῆς Κοινότητος. 2
- Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 21.11.1978 Π.Δ. «περὶ καθορισμοῦ συντελεστῶν δομῆσεως καὶ ὁρῶν δομῆσεως εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ ἐγκειμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου περιοχὴν Ναούσης (Ἠμαθίας)» (ΦΕΚ 682/Δ'). 3

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Περὶ ἀνακοινώσεως παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως ἀκινήτων ποὺ ἔχουν ρυμοτομηθεῖ μὲ τὸ ἐγκειμένο ρυμοτομικὸ σχέδιο τοῦ Δήμου Χαϊδαρίου, γιὰ τὴ διεύρυνση τῆς Λεωφ. Ἀθηνῶν ἀπὸ τὴν Καρύστου μέχρι τὴν ἐξ Ὁδυσσεύς (Π.Α. 236/69). 4

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- Περὶ ἀναθεώρησης τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἰωαννίνων εἰς τὸν χώρον τῶν Ἑργατικῶν Κατοικιῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν.Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 3,9 καὶ 70 αὐτοῦ.
2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 8.9.23 Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν.Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.» προθεσμίας» (ΦΕΚ 257/Α) καὶ τὸ ὅτι ἡ κατὰ τὸ Διάταγμα αὐτὸ προθεσμία παρῆλθεν ἀπρακτος.
3. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/74 (ΦΕΚ 363/Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 34 (παρ. 1) καὶ 35 (παρ. 5β) αὐτοῦ.
4. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 947/79 «περὶ Οἰκιστικῶν Περιοχῶν» (ΦΕΚ 169/Α) καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἄρθρου 62 (παρ. 1) αὐτοῦ.

5. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1032/80 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος» (ΦΕΚ 57/Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 2 (παρ. 2), 3 (παρ. 1 ἐδάφ. α) καὶ 7 αὐτοῦ.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1157/79 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἑργῶν (Τμῆμα Οἰκισμοῦ), καὶ

7. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 925/80 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ἡ ἀναθεώρησις τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἰωαννίνων εἰς τὸν χώρον τῶν Ἑργατικῶν Κατοικιῶν, τὸν ἐγκριθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 21.4.73 Β.Δ/τος «περὶ ἐγκρίσεως θέσεως εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ ἐγκειμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἰωαννίνων περιοχὴν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐργατικῶν κατοικιῶν κ.τ.λ.» (ΦΕΚ 147/Δ), διὰ τῆς ἐγκρίσεως θέσεως καὶ διατάξεως κτιρίων, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Δ/ντοῦ Οἰκισμοῦ θεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ. 26136/80 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1 : 500, τοῦ ὁποίου συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομῆσεως τῆς ὡς ἄνω ἀναθεωρουμένης περιοχῆς, καθορίζονται ὡς ἀκολούθως :

1. Οἰκοδομικὸν σύστημα τὸ πανταχόθεν ἐλεύθερον.
2. Μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%) ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως.
3. Συντελεστὴς δομῆσεως ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως ἐξήκοντα ἑκατοστὰ (0,60) (πλὴν τοῦ χώρου τοῦ σχολείου).
4. Μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὁρόφων τῶν ἐργατικῶν κατοικιῶν τέσσαρες (4) μὲ μέγιστον αὐτῶν ὕψος δέκα πέντε (15) μέτρα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ὕψους τῆς πλοῦ καὶ τοῦ ὕψους τῆς υποχρεωτικῆς κατασκευῆς στέγης.
5. Μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὁρόφων τῶν καταστημάτων εἰς (1) μὲ μέγιστον αὐτῶν ὕψος τέσσαρα (4) μέτρα.
6. Ἀπόστασις κτισμάτων ἐκ τῶν πέριξ ρυμοτομικῶν γραμμῶν ὡς ἐν τῷ διαγράμματι.

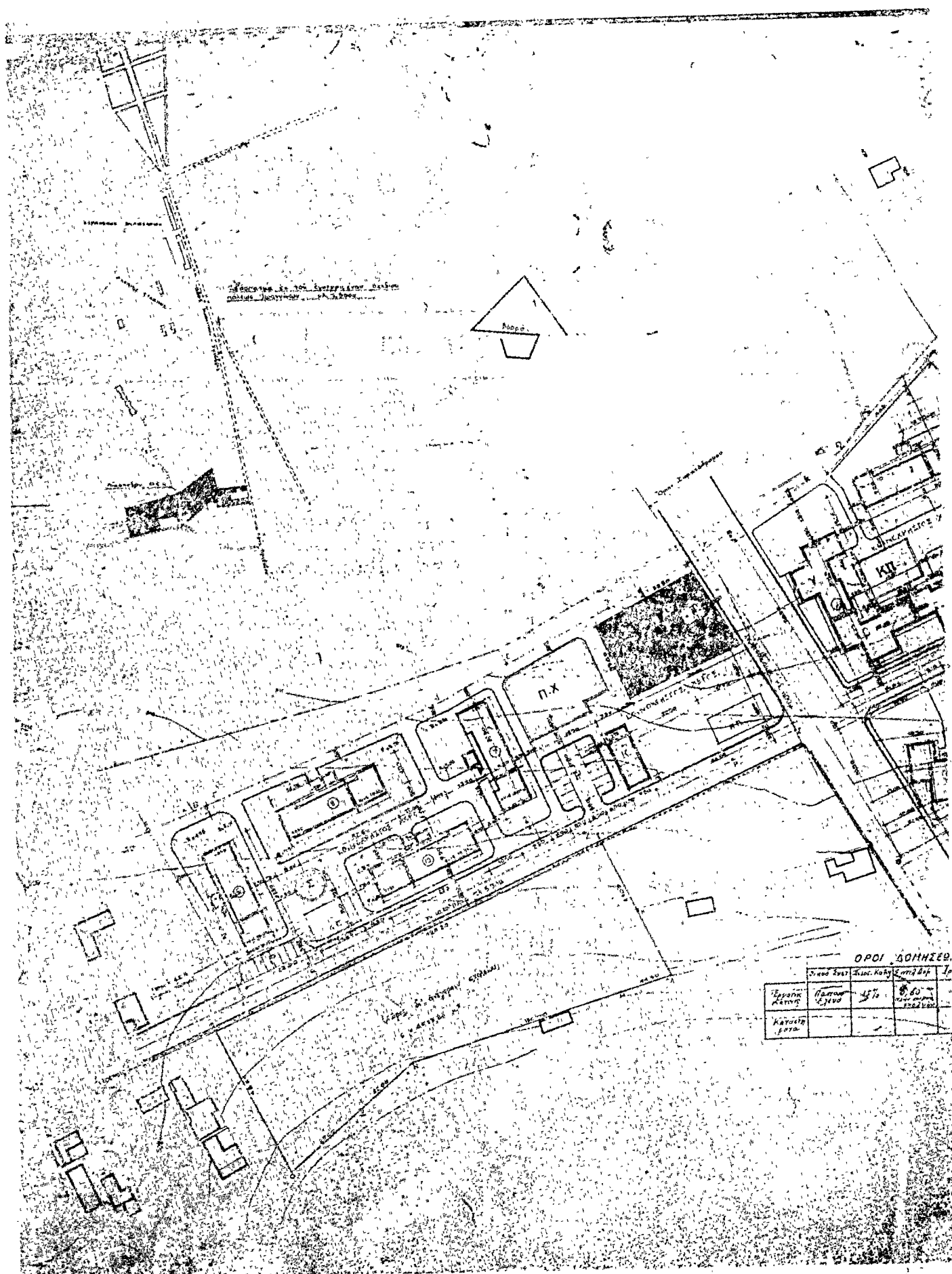
Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ, ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΥΤΑΣ

(2)

Περὶ καθορισμοῦ ὄρων καὶ περιορισμῶν δομῆσεως εἰς τοὺς οἰκισμοὺς τῆς Κοινότητος Σαγιάδας (Θεσπρωτίας) καὶ εἰς τὰς πέριξ αὐτῶν περιοχὰς τὰς καίμενας ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῆς αὐτῆς Κοινότητος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συμπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἀρθρῶν 9, 10 (παρ. 2), 11 καὶ 85Α αὐτοῦ.

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἀρθρῶν 68, 69, 70, 71, 72, 79 (παρ. 1, 2) καὶ 6, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν. 622/1977 «περὶ εἰσπράξεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῶν διὰ τὴν ἐκδοσὶν οἰκοδομικῶν ἁδειῶν καταβαλλομένων φόρων κλπ.» (ΦΕΚ 171Α) καὶ 87 αὐτοῦ.

3. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1032/1980 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος» (ΦΕΚ 57/Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἀρθρῶν 2, 3 καὶ 7 αὐτοῦ.

4. Τὴν ἀπὸ 28.11.1979 εἰσήγησιν, αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τῆς Δ/σεως Παραδοσιακῶν Οἰκισμῶν καὶ Περιβάλλοντος (Π7).

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 958/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Ὁ Οἰκισμὸς Σαγιάδας ὁ χαρακτηρισθεὶς διὰ τοῦ ἀπὸ 19.10.78 Π. Δ/τος «περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς παραδοσιακῶν οἰκισμῶν τινῶν τοῦ Κράτους καὶ καθορισμοῦ τῶν ὄρων καὶ περιορισμῶν δομῆσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν» (ΦΕΚ 594/Δ) ὡς παραδοσιακός, διαχωρίζεται ἀπὸ ἀπόψεως ὄρων καὶ περιορισμῶν δομῆσεως, ὡς ἀκολούθως:

1. Παλαιὸς οἰκισμὸς Σαγιάδας (ὁρεινός) νομίμως ὑφιστάμενος πρὸ τοῦ ἔτους 1923.

2. Νέος οἰκισμὸς Σαγιάδας (πεδινός) ἐγκυκλιζόμενος βάσει τῶν: ἀπὸ 31.1.1956 Β. Δ/τος «περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Σαγιάδος Θεσπρωτίας καὶ καθορισμοῦ τῶν ὄρων καὶ περιορισμῶν δομῆσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτοῦ» (ΦΕΚ 45Α/1956), ὑπ' ἀριθ. 16614/29.7.70 ἀποφάσεως Νομάρχου Θεσπρωτίας «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου τοῦ οἰκισμοῦ Σαγιάδος καὶ τῶν ὄρων δομῆσεως αὐτοῦ, Νομοῦ Θεσπρωτίας» (ΦΕΚ 208 Α'), ὑπ' ἀριθ. 3007/27.10.69 ἀποφάσεως Νομάρχου Θεσπρωτίας «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως Σαγιάδος Νομοῦ Θεσπρωτίας εἰς τὸ θόρειον τμήμα αὐτῆς» (ΦΕΚ 137/Δ/1970), ὑπ' ἀριθ. 38143/21.7.72 ἀποφάσεως Νομάρχου Θεσπρωτίας «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐγκυκλιζομένου σχεδίου συνοικισμοῦ Κοινότητος Σαγιάδος Νομοῦ Θεσπρωτίας» (ΦΕΚ 225Δ/72) καὶ ὑπ' ἀριθ. 7956/19.2.73 ἀποφάσεως Νομάρχου Θεσπρωτίας «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου οἰκισμοῦ Κοινότητος Σαγιάδος Νομοῦ Θεσπρωτίας» (ΦΕΚ 61Δ/1973).

Ἄρθρον 2.

Ὅροι δομῆσεως.

Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομῆσεως τοῦ ἐν ἀρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἀναφερομένου οἰκισμοῦ Σαγιάδας καθορίζονται ὡς κατωθί:

Α. Διὰ τὰ οἰκοπέδα τὰ καίμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νομίμως ὑφισταμένου πρὸ τοῦ ἔτους 1923 παλαιοῦ οἰκισμοῦ Σαγιάδος (ὁρεινοῦ) ὁρίζονται οἱ προβλεπόμενοι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 19.10.1978 Π. Δ/τος «περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς παραδοσιακῶν οἰκισμῶν τινῶν κλπ.» (ΦΕΚ 594Δ/1978).

Β. Διὰ τὰ οἰκοπέδα τὰ καίμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νέου οἰκισμοῦ (πεδινοῦ), ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως:

1. Ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων εἶναι τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν οἰκείων Β. Δ/τος καὶ ἀποφάσεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος διὰ τῶν ὁποίων ἐνεστάγησαν εἰς τὸ ἐγκυκλιζόμενον σχῆμα τοῦ οἰκισμοῦ.

2. Σύστημα δομῆσεως τὸ τῶν πετρυγῶν.

3. Μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%).

4. Συντελεστὴς δομῆσεως τῶν οἰκοπέδων (σ.δ. ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ (0,80)).

Εἰς τὸν συντελεστὴν δομῆσεως τῶν οἰκοπέδων προσμετροῦνται οἱ χῶροι τῶν ὁποίων ἡ ὁροφὴ ὑπέρκειται τῆς στάθμης τοῦ περιβάλλοντος αὐτοῦ φυσικοῦ ἐδάφους πέραν τοῦ ἐνὸς μέτρου καὶ εἴκοσι ἑκατοστῶν (1,20 μ.).

5. Μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὁρόφων δύο (2) ἀνεξαρτήτως πλάτους ὁδοῦ.

6. Τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος τῶν διωρόφων κτιρίων ὁρίζεται εἰς ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου (7,50 μ.) μετρούμενον ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους εἰς τὴν ἐξεταζομένην θέσιν τοῦ κτιρίου μέχρι τοῦ ὑψηλοτέρου σημείου αὐτοῦ, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς στέγης.

Τὸ ὕψος τῶν ἰσογείων τμημάτων κτιρίων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ τέσσαρα μέτρα καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου (4,50) μετρούμενον κατὰ τ' ἀνωτέρω.

7. Ὑπεράνω τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου ὕψους τῶν κτιρίων ἀπαγορεύεται οἰαδήποτε κατασκευὴ πλὴν στέγης, καπνοδόχων, ἀεραγωγῶν καὶ ἡλιακῶν συλλεκτῶν. Οἱ ἡλιακοὶ συλλέκται θὰ ἐνσωματώνωνται εἰς τὴν στέγην καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν εἶναι τεχνικῶς ἐφικτὸν διὰ ἐπικάλυψιν αὐτῆς ἀκολουθοῦντες τὴν κλίσιν τῆς, τὸ δὲ δοχεῖον ἀποθιμνέσεως τοῦ θερμοῦ ὕδατος θὰ τοποθετῇται κάτωθεν αὐτῆς. Ἡ τοποθέτησις καπνοσυλλεκτῶν δὲν ἐπιτρέπεται.

8. Ἡ ἐπικάλυψις τῶν οἰκοδομῶν δέον νὰ γίνεταί διὰ κεραμοσκεπὸς στέγης μὲ κλίσεις οὐχὶ μεγαλυτέρας τῶν εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%), χρησιμοποιουμένων κεράμων βυζαντινοῦ τύπου.

9. Ἀπαντα τὰ κουφώματα τῶν ὀψων τῶν κτιρίων ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ξύλινα μὲ ἀναλογίας εἰς τὰς ὁποίας θὰ κυριαρχῇ ἡ κατακόρυφος διάστασις. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ μεταλλικῶν κουφωμάτων (σιδηρῶν, ἐξ ἀλουμινίου κλπ.).

Τὰ ἐξώφυλλα τῶν παραθύρων καὶ τῶν ἐξωστοθυρῶν δέον νὰ εἶναι ταμπλαδωτά, καρφωτά ἢ γαλλικοῦ τύπου.

10. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἀνοιχτῶν ἐξωστῶν ἐν προβλῳ μεγίστου πλάτους ἑνὸς μέτρου καὶ εἴκοσι ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου (1,20) καὶ μήκους οὐχὶ μεγαλυτέρου τοῦ ἡμίσεος (0,5) τοῦ μήκους τῆς ἐξεταζομένης ὁφews.

Οἱ ἐξῶσται δέον νὰ ἀπέχουν τουλάχιστον ἐν (1) μέτρον ἐκ τῶν ὀψων τῶν ὀψων. Οἱ ἐξῶσται τῶν πλαγιῶν καὶ ὀπισθίων ὀψων τῶν κτιρίων δέον νὰ ἀπέχουν δύο (2) μέτρα ἐκ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου.

Ἀπαγορεύονται οἱ γωνιακοὶ ἀκάλυπτοι ἐξῶσται. Οἱ ἀνοικτοὶ ἐξῶσται δὲν προσμετροῦνται εἰς τὸν συντελεστὴν δομῆσεως τοῦ οἰκοπέδου.

11. Ἀνοικταὶ κλίμακες ἐπιτρέπονται ἐντὸς τῶν ἀκαλυπτῶν τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου. Αὗται δὲν προσμετροῦνται εἰς τὸ ποσοστὸν καλύψεως καὶ εἰς τὸν συντελεστὴν δομῆσεως τοῦ οἰκοπέδου.

12. Τὰ κιγκλιδώματα τῶν ἐξωστῶν καὶ τῶν κλιμάκων δέον νὰ εἶναι ξύλινα ἢ σιδηρὰ ἀπλῆς μορφῆς, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς χρησιμοποίησεως ἀλουμινίου, πλαστικῶν ὑλικῶν ἢ ὑαλοπινάκων.

13. Ἡ περίφραξις κατὰ τὸ πρόσωπον τῶν οἰκοπέδων θὰ γίνεταί διὰ συμπαγούς βάσεως καὶ κιγκλιδώματος (ξύλινου ἢ σιδηροῦ) συνολικοῦ ὕψους ἐνὸς μέτρου καὶ εἴκοσι ἑκατοστῶν (1,20).

14. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάρτησις φωτεινῶν ἐπιγραφῶν ἢ διαφημίσεων. Ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις ἀπλῶν ἐπιγραφῶν ἀνωθεν κουφωμάτων μὲ μὴν οὐχὶ μεγαλύτερα τοῦ πλάτους τῶν κουφωμάτων.

15. Επιβάλλεται η εγκατάσταση ανά εκαστον οικοδομικών τετράγωνον μιάς ομαδικής κεραίας τηλεοράσεως.

16. Δεν επιτρέπεται η κατασκευή κτιρίων επί υποστρωμάτων (SUB PILOTIS) ως και λυομένων οικόστων.

17. Δεν επιτρέπεται η εγκατάσταση και λειτουργία βιομηχανικών ή οχλουσών βιοτεχνιών.

18. Διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἀκαλύπτων χώρων τῶν οἰκοπέδων ἐπιτρέπονται μόνον αἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖαι ἐκσκαφαί. Εἰς περίπτωσιν κεκλιμένου ἐδάφους ἐπιτρέπεται ἡ διαμόρφωσις τοῦ οἰκοπέδου δι' ἀναλημματικῶν τοίχων ἢ πρανῶν μεγίστου ὕψους ἐνὸς καὶ ἡμίσεος (1,50) μέτρον, ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους, παρέγκλισις τοῦ ἀνωτέρω μεγίστου ὕψους ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν γηπέδων τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῆς Κοινότητος Σαγιάδος καὶ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων οἰκισμῶν αὐτῆς διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 6.10.78 Π. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν γηπέδων τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν ρυμοτομικῶν σχεδίων τῶν πόλεων καὶ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν» (ΦΕΚ 538 Δ').

2. Ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις τῶν κτιρίων ἀπὸ τῆς γραμμῆς αἰγιαλοῦ ὁρίζεται εἰς ἐξήκοντα (60) μέτρα.

3. Διὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω περιοχὴν ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῆς παρ. Β τοῦ ἄρθρου 2 πλὴν τῶν παρ. 1, 2, 3, 4, 15 καὶ 17 αὐτοῦ. Εἰδικώτερον διὰ τὴν μεταξὺ τοῦ οἰκισμοῦ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος καὶ τῆς παραλίας περιοχῆς ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ παρ. 17 τοῦ ἄρθρου 2.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀδείας ἐπισκευῆς διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀποκατάστασιν παλαιῶν κτιρίων, ἀντιπροσωπευτικῶν τῆς παραδοσιακῆς ἀρχιτεκτονικῆς, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἑνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου ἔστω καὶ ἐὰν τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τῶν ὅρων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἡ ὑπαρξίς καὶ ἡ θέσις τῆς παλαιᾶς οἰκοδομῆς ἐντὸς τοῦ γηπέδου θὰ ἀποδεικνύεται διὰ φωτογραφιῶν, θεωρημένων ὑπὸ τῆς Κοινοτικῆς Ἀρχῆς.

5. Πρὸ πάσης ἐργασίας ἀφορώσεως εἰς τὴν διαμόρφωσιν, τροποποίησιν ἢ ἀνάπλασιν ἐλευθέρων χώρων ἢ πρὸ τῆς χαράξεως Κοινοτικῆς ὁδοῦ ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῆς Κοινότητος Σαγιάδος ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἡ ἐγκρίσις τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ, ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ

(3)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 21.11.1978 Π.Δ. «περὶ καθορισμοῦ συντελεστῶν δομήσεως καὶ ὅρων δομήσεως εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου περιοχὴν Ναούσης (Ἡμαθίας)» (ΦΕΚ 682/Δ').

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἄρθρου 9 αὐτοῦ.

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 947/1979 «περὶ οἰκιστικῶν περιοχῶν» (ΦΕΚ 169/Α) καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἄρθρου 62 (παρ. 1) αὐτοῦ.

3. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1032/1980 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος» (ΦΕΚ 57/Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 7 αὐτοῦ.

4. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1055/22.3.1979 ἔγγραφο τοῦ Δήμου Ναούσης.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 95/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμήμα Οἰκισμοῦ).

6. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 906/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατίας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀπεφασίσαμεν :

Ἄρθρον μόνον.

Τροποποιεῖται τὸ ἀπὸ 21.11.1978 Π.Δ. «περὶ καθορισμοῦ συντελεστῶν δομήσεως καὶ ὅρων δομήσεως εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου περιοχὴν Ναούσης (Ἡμαθίας)» (Φ.Ε.Κ. 682/Δ') κατὰ τὸ ἐν αὐτῷ μνημονευόμενον διάγραμμα διὰ μετατοπίσεως τοῦ ὁρίου τοῦ τομέως II, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Οἰκισμοῦ θεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. Γ. 26124/1980 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1 : 5000 τοῦ ὁποῦ συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος.

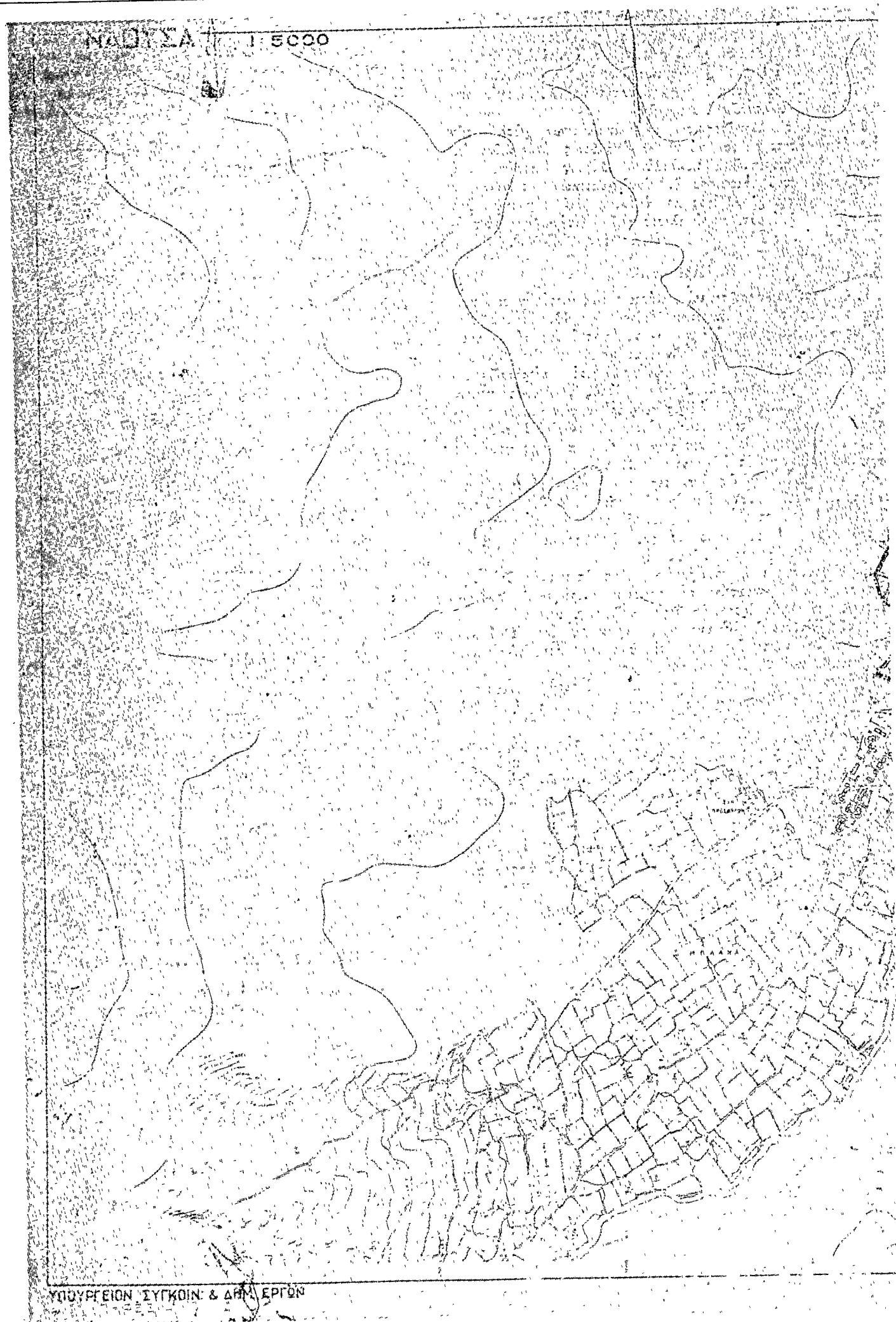
Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

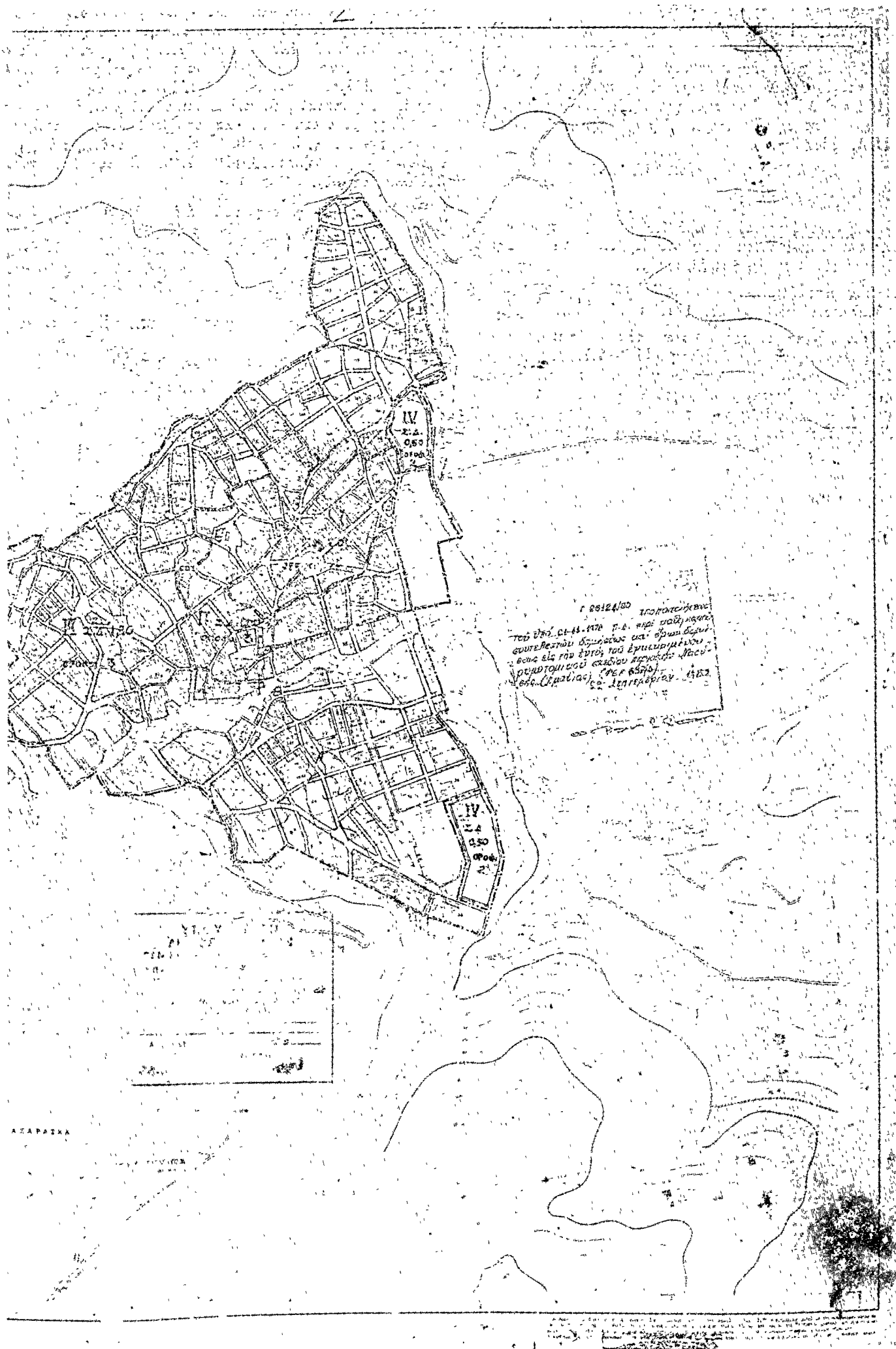
Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ, ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Αρ.Φ. Δ170/12307

(4)

Περί ανακοινώσεως παρακαταθέσεως αποζημιώσεως ακινήτων που έχουν ρυμοτομηθεί με το έγκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο του Δήμου Χαϊδαρίου, για τη διεύρυνση της Λεωφ. Αθηνών από την οδό Κρύστου μέχρι την οδό Όδυσσεως (Π.Α. 236/69).

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1) Τις διατάξεις του Ν.Δ. 17.7.1923 «περί σχεδίων πόλεων, κωμών και συνοικισμών του Κράτους και οικοδομής αυτών» (ΦΕΚ 228/16.8.1923 τ.Α').

2) Τις διατάξεις του Ν.Δ. 797/1971 «περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων» (ΦΕΚ 1/1.1.1971 τ.Α').

3) Τον πίνακα παρακαταθέσεως της αποζημιώσεως που έχει επιδικασθεί, με την απόφαση 11186/7.7.1979 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών για ακίνητα που ρυμοτομήθηκαν με το έγκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο του Δήμου Χαϊδαρίου για τη διεύρυνση της Λεωφόρου Αθηνών από ένδειξεις της πράξεως αναλογισμού 236/1969, ανα-

κοινώνουμε στα πρόσωπα που έχουν ή αξιώνουν εμπράγματα δικαιώματα στα παραπάνω ακίνητα, ότι η αποζημίωση των οικοπεδικών εκτάσεων που έχουν ρυμοτομηθεί και των επικειμένων τους όπως σημειώνονται στα στοιχεία προδικασίας του άρθρου 5 του Ν. 653/1977, έχει κατατεθεί στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων Αθηνών, ύστερα από το συμπληρωμένο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που προβλέπει το άρθρο 6 του Ν. 5269/1931 και με την έκδοση του γραμμάτιου παρακαταθήκης 605110/17.10.1980 συνολικού ποσού 511.000 δραχμών.

Η παρακατάθεση της παραπάνω αποζημιώσεως έγινε υπέρ: α) Βασιλικής χήρας Γεωργ. Κεφάλα, β) Αναστασίας Παναγιωτοπούλου και γ) Ζωής Κανελλοπούλου και θα καταβληθεί μόνο στα πρόσωπα που θα αναγνωρισθούν ως δικαιούχοι με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Η ανακοίνωση αυτή να δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήναι, 20 Οκτωβρίου 1980

Με εντολή Υπουργού

Ο Διευθυντής
ΙΩΣΗΦ ΑΡ. ΑΠΓΙΔΗΣ